

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 019826 19 U
Tuzla, 16.12.2020. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Sadeta Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **I.P.**, iz T., ..., protiv rješenja tuženog **Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona**, Tuzla, Ulica fra Grge Matića br. 8, broj 09/1-35-000320-19, od 06.11.2019. godine, u upravnoj stvari **priznanja prava na smještaj u hraniteljsku porodicu**, dana 16.12.2020. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je, dana 12.12.2019. godine, ovom sudu podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene procesnog i materijalnog prava.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da tužilac smatra da je prilikom donošenja pobijanog drugostepenog i prvostepenog rješenja došlo do očigledne povrede pravila upravnog postupka, s obzirom da on nije saslušan kao stranka u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja; da je prvostepeni organ potpuno ignorisao i član 133., 140. i 141. ZUP-a; da tužilac smatra da je drugostepeni upravni organ zanemario činjenicu da je tužilac zahtjev za hraniteljstvo nadležnom organu podnio dana 27.07.2018. godine, te da nije postojala nikakva zakonska prepreka za rješavanje po istom zahtjevu, a da, uprkos tome, zahtjev nije riješen u zakonskom roku, shodno članu 216. ZUP-a, kao ni Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH, zbog čega je tužilac podnio i žalbu zbog nedonošenja rješenja, po kojoj ni do današnjeg dana nije donesena drugostepena odluka; da tužilac smatra da je jedino ispravno rješenje ove upravne stvari određivanje odnosno priznanje prava D.P. na smještaj u hraniteljsku porodicu kod tužioca počev od dana podnošenja njegovog zahtjeva za hraniteljstvo, odnosno najkasnije od zakonom propisanog vremena za donošenje prvostepenog rješenja, jer tužilac ne može snositi krivicu za bilo koji aspekt procesnih nedostataka upravnog postupka koji se vodio pred prvostepenim upravnim organom; da je pobijanim rješenjem tužilac evidentno oštećen, s obzirom da mu je pravo koje je predmet ovog postupka priznato kasnije u odnosu na prvobitno prvostepeno rješenje i u odnosu na dan podnošenja zahtjeva; da je hranjenik tužiočeva tetka, koja je osoba narušenog zdravlja i starije životne dobi od 90 godina, kojoj je utvrđena nesposobnost za samostalan rad i privređivanje, i koja je smještena kod tužioca jer isti ispunjava uslove za obavljanje hraniteljstva.

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno rješenje i sam riješi upravnu stvar, ili da poništi osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa upravnog predmeta slijedi da je osporenim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja Javne ustanove Centar za socijalni rad Tuzla broj UPI-I-11-35-10-2801/18 ZS, od 20.09.2019. godine, kojim je tužiocu, kao hranitelju, priznato pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje hranjenika D.P., počev od 26.03.2019. godine, pa sve dok postoje uslovi propisani Zakonom o hraniteljstvu u Federaciji BiH.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 27.07.2018. godine, prvostepenom organu podnio prijavu za obavljanje hraniteljstva za svoju tetku D.P.; da je prvostepeni organ u ranijem postupku po tom zahtjevu donio ranije prvostepeno rješenje broj UPI-I-11-35-1-2801/18, od 19.10.2018. godine, kojim je utvrđeno da tužilac ispunjava uslove za obavljanje specijalizovanog srodničkog hraniteljstva, nakon čega se prvostepeni organ, dana 05.03.2019. godine, obratio drugostepenom organu za izdavanje saglasnosti na iznos hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje; da je drugostepeni organ, aktom broj: 09/1-35-004503/19, od 26.03.2019. godine, dao saglasnost na iznos hraniteljske naknade za specijalizovanu vrstu hraniteljstva i naknade za izdržavanje hranjenika na ime smještaja u srodničku hraniteljsku porodicu kod tužioca, nakon čega je prvostepeni organ, u ranijem postupku, donio ranije prvostepeno rješenje broj UPI-I-11-35-4-2801/18, od 06.06.2019, godine, kojim je hranjenici priznato pravo na smještaj u hraniteljsku porodicu tužioca, počev od 27.07.2018. godine, a tužiocu je od istog datuma priznato pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje hranjenika; da je to ranije prvostepeno rješenje, postupajući po pravu nadzora, tuženi poništio svojim ranijim drugostepenim rješenjem broj 09/1-35-16714/19, od 23.08.2019. godine, i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak; da je, postupajući po uputama tuženog, prvostepeni organ u ponovnom postupku donio predmetno prvostepeno rješenje, kojim je tužiocu, kao hranitelju, priznato pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje ove hranjenice, počev od 26.03.2019. godine, pa sve dok postoje uslovi propisani Zakonom o hraniteljstvu u Federaciji BiH.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je u konkretnom slučaju materijalno pravo pravilno primjenjeno, te da na štetu tužioca nije bilo bitnih povreda procesnog prava.

Naime odredbama člana 30. i 33. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ br. 19/17), propisano je:

Član 30.

(Ugovorni odnos)

(1) *Ugovor o hraniteljstvu je ugovor o međusobnim pravima i obavezama između centra i potencijalnog hranitelja, odnosno hranitelja koji se sklapa u pisanom obliku za svakog hranjenika pojedinačno, a **nakon donošenja rješenja centra o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu.***

(2) Za rješavanje o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, kao i zaključivanje ugovora o hraniteljstvu mjesno je nadležan centar prebivališta hranjenika.

(3) Rješenje o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu donosi se **uz prethodno pribavljenu saglasnost kantonalnog ministarstva u pogledu hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje hranjenika.**

(4) O žalbi na rješenje kojim se rješava o pravu na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu odlučuje kantonalno ministarstvo.

(5) **Ugovorom o hraniteljstvu uređuje se:**

a) **dan otpočinjanja smještaja,**

b) uslovi i način zadovoljavanja osnovnih i specifičnih potreba podrške hranjeniku i hranitelju,

c) vrsta hraniteljstva za koju je ugovor sklopljen,

d) vrsta i obim usluga koje su hranitelj i hraniteljska porodica obavezni osigurati smještenom hranjeniku,

e) moguće druge socijalne usluge podrške hranjeniku,

f) prava i obaveze ugovornih strana,

g) kontaktiranje hranjenika sa biološkim roditeljima i srođnicima,

h) **visina naknade za izdržavanje hranjenika** i način plaćanja,

i) **hraniteljska naknada,**

j) uslovi za otkaz ugovora,

k) dužina otkaznog roka ugovora o hraniteljstvu i

l) druga prava i obaveze ugovornih strana.

Član 33.

(Isplata hraniteljske naknade)

(1) Hraniteljska naknada obračunava se od **dana početka smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu u skladu sa ugovorom o hraniteljstvu,** a pri izračunu se smatra da mjesec ima 30 dana.

(2) Hraniteljska naknada prestaje se obračunavati posljednjim danom smještaja hranjenika.

(3) Izuzetno od st. (1) i (2) ovog člana, hranitelju koji pruža usluge hitnog ili povremenog hraniteljstva za najviše 30 dana hraniteljstva, naknada se isplaćuje za svaki provedeni dan smještaja hranjenika.

(4) Isplata naknade hranitelju u slučajevima kada hranjenik opravdano odsustvuje iz hraniteljske porodice duže od 15 dana za taj mjesec isplaćuje se u skladu sa stavom (3) ovog člana.

(5) Hraniteljsku naknadu obračunava centar koji je donio rješenje o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu.

Iz sadržaja odredaba člana 30. stav 3. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH proizilazi da u predmetima koji se tiču hraniteljstva rješenje o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu prvostepeni organ donosi nakon **prethodno pribavljene saglasnosti kantonalnog ministarstva** (u konkretnom slučaju tuženog) u pogledu hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje hranjenika, te da, tek nakon toga, **donosi rješenje o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu.**

Iz sadržaja odredaba istog člana, a posebno iz sadržaja stava 5. tačka a), h) i k), takođe proizilazi da se rješenjem o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu isključivo rješava (odlučuje) o priznavanju tog prava za neku konkretnu osobu, a da se o **danu otpočinjanja smještaja, visini naknade za izdržavanje hranjenika** i načinu njenog

plaćanja, kao i o **hraniteljskoj naknadi** uopšte **ne odlučuje tim rješenjem, nego ugovorom o hraniteljstvu.**

Pored toga, iz sadržaja odredaba člana 33. stav 1. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH proizilazi da se hraniteljska naknada obračunava od **dana početka smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu, u skladu sa ugovorom o hraniteljstvu,** što, zajedno sa naprijed citiranim odredbama člana 30. i drugim odredbama tog Zakona, upućuje na zaključak da prvostepenim rješenjem, kojim se rješava (odlučuje) o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu, nije ni dozvoljeno, ni moguće utvrditi ni visinu naknade za izdržavanje hranjenika i načinu njenog plaćanja, ni visinu hraniteljske naknade, te pogotovo datum otpočinjanja smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu, i datum od kojeg hranitelju pripada pravo na pripadajuće naknade, budući da se o svim tim pitanjima **odlučuje ugovorom o hraniteljstvu,** koji se zaključuje tek **nakon donošenja rješenja** o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, a koji ugovor sa hraniteljem zaključuje nadležni centar za socijalni rad.

I pored tako jasnih zakonskih odredaba, prvostepeni organ je u konkretnom slučaju, osim o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, bez zakonskih ovlaštenja i zakonske mogućnosti, **odlučivao i o visini predmetnih naknada i o datumu od kojeg tužiocu pripada pravo na njihovu isplatu,** što nije dozvoljeno.

Stoga sud smatra da je u konkretnom slučaju materijalno pravo nepravilno primjenjeno i od strane tuženog i od strane prvostepenog organa, ali ne na štetu, nego u korist tužioca.

Ovo stoga što je prvostepenim rješenjem, osim o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, bez zakonskih ovlaštenja i zakonske mogućnosti, **odlučeno i o visini predmetnih naknada i o datumu od kojeg tužiocu pripada pravo na njihovu isplatu,** što nije dozvoljeno, jer ta pitanja treba da budu regulisana ugovorom iz člana 30. stav 1. i 5. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH.

U tom ugovoru određuje se i **dan početka smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu,** i o **visini naknade za izdržavanje hranjenika,** te načinu njenog plaćanja, i o **hraniteljskoj naknadi.**

Iz tih razloga sud smatra da su neosnovani navodi tužbe o datumu smještaja predmetne hranjenice kod tužioca i o datumu od kojeg mu pripadaju utvrđene naknade, budući da je, u konkretnom slučaju, tužilac konkretnu hranjenicu **primio samoinicijativno i bez prethodno zaključenog ugovora** iz člana 30. stav 1. i 5. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, kao i važeće materijalno i procesno pravo, ocijenio da nijedan od navoda tužbe nije od uticaja na drugačije presuđenje ove upravne stvari, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanovović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 019826 21 Uvp
Sarajevo, 01.02.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja I.P. iz T., ..., zastupanog po punomoćniku Omerčehajić Amiru, advokatu iz Tuzle, ulica Petra Kočića broj 1, protiv akta broj: 09/1-35-000320-19 od 06.11.2019. godine, tuženog Ministarstva za rad, socijalnu politiku i povratak Tuzlanskog kantona, Tuzla, u upravnoj stvari priznanja prava na smještaj u hraniteljsku porodicu, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 019826 19 U od 16.12.2020. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.02.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 019826 19 U od 16.12.2020. godine, odbijena je tužba tužitelja I.P., podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Javne ustanove Centar za socijalni rad Tuzla, broj UPI-I-11-35-10-2801/18 ZS od 20.09.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem D.P., kao hranjeniku, je priznato pravo na smještaj u hraniteljsku porodicu tužitelja (koji ispunjava uslove za obavljanje specijalizovanog srodničkog hraniteljstva) počev od 26.03.2019. godine i imenovana se upućuje na smještaj u hraniteljsku porodicu tužitelja, dok je tužitelju, kao hranitelju, priznato pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje hranjenika počev od 26.03.2019. godine, pa sve dok postoje uslovi propisani Zakonom o hraniteljstvu u Federaciji BiH, u mjesečnim novčanim iznosima navedenim u dispozitivu tog rješenja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je osporio zakonitost presude prvostepenog suda zbog povrede federalnog materijalnog zakona. Ističe da ne spori zaključak prvostepenog suda da se o visini predmetnih naknada i načinu njihovog plaćanja, kao i danu otpočinjanja smještaja i datumu od kojeg pripada pravo na predmetne naknade ne odlučuje posebnim rješenjem nego ugovorom o hraniteljstvu, ali da smatra (što je i jedino pitanje na koje se svodi ovaj zahtjev) da mu je pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje trebalo priznati od dana podnošenja prijave za obavljanje hraniteljstva nadležnom organu (od 27.07.2018. godine). Dalje tvrdi da njegova prijava nije riješena u zakonskom roku shodno članu 216. ZUP-a, kao ni Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH, zbog čega je podnio i žalbu zbog nedonošenja rješenja, po kojoj ni do današnjeg dana nije donesena drugostepena odluka, da je jedino ispravno rješenje ove upravne stvari priznanje

prava hranjeniku na smještaj u hraniteljsku porodicu počev od dana podnošenja prijave, odnosno najkasnije od zakonom propisanog vremena za donošenje prvostepenog rješenja, da je osporenim rješenjem evidentno oštećen, s obzirom da mu je pravo koje je predmet ovog postupka priznato kasnije u odnosu na prvobitno prvostepeno rješenje i u odnosu na dan podnošenja prijave (oštećen za sedam mjesečnih naknada), te da je hranjenik njegova tetka, koja je osoba narušenog zdravlja i starije životne dobi od 91 godinu, kojoj je utvrđena nesposobnost za samostalan rad i privređivanje i koja je smještena u njegovu porodicu jer on ispunjava uslove za obavljanje hraniteljstva. Predlaže da se iz navedenih razloga zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi organ je naveo da je nejasno zbog čega je uopće pokrenut predmetni upravni spor, obzirom da je tužitelj sa prvostepenim organom sklopio ugovor o hraniteljstvu po kojem smještaj hranjenika počinje teći od 26.03.2019. godine, od kojeg datuma su i obračunate naknade hranitelju-tužitelju, da od strane tuženog nikada nije zaprimljena žalba zbog „nedonošenja rješenja“, te da su morali biti ispunjeni zakonom propisani uslovi da bi se neko lice uopće smjestilo u hraniteljsku porodicu pa time i hranitelju priznale zakonske naknade. Stoga je predložno da se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 9/05) ispitao pobijanu presudu u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. ovog zakona, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Iz podataka iz spisa predmeta proizilazi da je tužitelj podnio prvostepenom organu dana 27.07.2018. godine prijavu za obavljanje hraniteljstva za tetku D.P., da je prvostepeni organ po tom zahtjevu donio rješenje, broj: UPI-I-28-35-1-2801/18 od 19.10.2018. godine, kojim je utvrđeno da tužitelj ispunjava uslove za obavljanje specijalizovanog srodničkog hraniteljstva i da može pružiti usluge smještaja za hranjenika, da je prvostepeni organ dana 05.03.2019. godine zatražio od tuženog izdavanje saglasnosti na iznos hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje hranjenika, da je tuženi aktom broj: 09/1-35-004503-19 od 26.03.2019. godine dao saglasnost na iznos hraniteljske naknade za specijalizovanu vrstu hraniteljstva i naknade za izdržavanje hranjenika na ime smještaja u srodničku hraniteljsku porodicu kod tužitelja, te da je prvostepeni organ (u ponovnom postupku u izvršenju ranijeg rješenja tuženog od 23.08.2019. godine, kojim je poništeno ranije prvostepeno rješenje od 06.06.2019. godine i predmet vraćen na ponovni postupak) donio predmetno prvostepeno rješenje od 20.09.2019. godine, kojim je, kako je to naprijed navedeno, tužitelju, kao hranitelju, priznato pravo na hraniteljsku naknadu i naknadu za izdržavanje hranjenika počev od 26.03.2019. godine. Tuženi je osporenim rješenjem od 06.11.2019. godine odbio kao neosnovanu žalbu tužitelju izjavljenu protiv prvostepenog rješenja, ocijenivši isto pravilnim i na zakonu zasnovanim.

Nadalje proizilazi da je prvostepeni sud pobijanom presudom od 16.12.2020. godine tužbu tužitelja podnesenu protiv osporenog rješenja tuženog odbio kao neosnovanu, cijeneći da je u konkretnom slučaju materijalno pravo pravilno primjenjeno, te da na štetu tužitelja nije bilo bitnih povreda procesnog prava. Prvostepeni sud je našao da iz sadržaja odredaba člana 30. i 33. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“ broj: 19/17), koje regulišu ugovor o hraniteljstvu i šta se njime uređuje, postupak donošenja rješenja o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu, kao i isplatu hraniteljske naknade, proizilazi da se ugovor o hraniteljstvu sklapa nakon donošenja rješenja o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, da se rješenje o

priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu donosi nakon prethodno pribavljene saglasnosti tuženog u pogledu hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje hranjenika, da se rješenjem o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu isključivo rješava o priznavanju tog prava za neku konkretnu osobu, a da se o danu otpočinjanja smještaja, visini naknade za izdržavanje hranjenika i načinu njenog plaćanja, kao i o hraniteljskoj naknadi uopće ne odlučuje tim rješenjem, nego ugovorom o hraniteljstvu. Pored toga iz citiranih odredaba proizilazi da se hraniteljska naknada obračunava od dana početka smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu, u skladu sa ugovorom o hraniteljstvu, što zajedno i sa drugim odredbama tog zakona, upućuje na zaključak da rješenjem, kojim se rješava o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu, nije dozvoljeno a ni moguće utvrditi visinu naknade za izdržavanje hranjenika i načinu njenog plaćanja, kao ni visinu hraniteljske naknade, datum otpočinjanja smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu i datum od kojeg hranitelju pripada pravo na pripadajuće naknade, budući da se o tim pitanjima odlučuje ugovorom o hraniteljstvu, koji se zaključuje tek nakon donošenja rješenja o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, a koji ugovor sa hraniteljem zaključuje nadležni centar za socijalni rad. Stoga prvostepeni sud nalazi da je prvostepeni organ, pored jasnih zakonskih odredaba, osim o priznavanju prava i upućivanju na smještaj u hraniteljsku porodicu, bez zakonskih ovlaštenja odlučivao i o visini predmetnih naknada i o datumu od kojeg tužiocu pripada pravo na njihovu isplatu, tako da je materijalno pravo nepravilno primjenjeno i od strane tuženog i od strane prvostepenog organa, ali ne na štetu, nego u korist tužitelja, jer ta pitanja treba da budu regulisana ugovorom iz člana 30. stav 1. i 5. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Kako se prema citiranim odredbama člana 30. stav 1, 3. i 5. Zakona o hraniteljstvu rješenje o priznavanju prava na smještaj i upućivanju u hraniteljsku porodicu donosi nakon prethodno pribavljene saglasnosti tuženog u pogledu hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje hranjenika, a da se ugovorom o hraniteljstvu uređuje dan otpočinjanja smještaja, visina naknade za izdržavanje hranjenika i način njenog plaćanja kao i hraniteljska naknada, to je prvostepeni sud pravilno postupio kada je tužbu tužitelja odbio kao neosnovanu, jer odlukama upravnih organa u pogledu datuma od kada pripada pravo na predmetne naknade nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pa se i njegovi navodi u tom pogledu (a što je jedino i sporno u podnesenom zahtjevu) ukazuju neosnovanim.

Naime, nisu se mogli prihvatiti navodi tužitelja da mu je pravo na predmetne naknade trebalo priznati od dana podnošenja prijave-od 27.07.2018. godine (odnosno najkasnije od zakonom propisanog vremena za donošenje prvostepenog rješenja u smislu člana 216. Zakona o upravnom postupku), obzirom da se hraniteljska naknada i naknada za izdržavanje obračunavaju tek od dana početka smještaja hranjenika u hraniteljsku porodicu, odnosno sa prvim danom smještaja hranjenika (član 33. i 34. Zakona o hraniteljstvu u Federaciji BiH), što podrazumijeva prethodno utvrđivanje podobnosti za obavljanje hraniteljstva (rješenjem od 19.10.2018. godine je utvrđeno da tužitelj ispunjava uslove za obavljanje hraniteljstva) a potom i priznavanje prava na smještaj i upućivanje u hraniteljsku porodicu (to pravo je priznato predmetnim prvostepenim rješenjem od 20.09.2019. godine), uz prethodno pribavljenu saglasnost u pogledu obračuna hraniteljske naknade i naknade za izdržavanje (saglasnost data dana 26.03.2019. godine), nakon čega se tek stiču uslovi za smještaj u hraniteljsku porodicu i pravo na propisane naknade. Stoga odlukama nadležnih organa, a i prvostepenog suda da tužitelju pravo na predmetne naknade pripada počev od 26.03.2019. godine (od dana date saglasnosti na obračun naknada) nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, a kako je to pravilno ocijenio i prvostepeni sud u pobijanoj presudi.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zaton ili drugi federalni propis, niti je došlo do povrede pravila federalnog zakona o postupku, pa je ovaj sud zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke odbio kao neosnovan, u skladu sa odredbom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.